

I.

(Zakonodavni akti)

ODLUKE

ODLUKA (EU) 2019/420 EUROPSKOG PARLAMENTA I VIJEĆA

od 13. ožujka 2019.

o izmjeni Odluke br. 1313/2013/EU o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu

EUROPSKI PARLAMENT I VIJEĆE EUROPSKE UNIJE,

uzimajući u obzir Ugovor o funkcioniranju Europske unije, a posebno njegov članak 196.,

uzimajući u obzir prijedlog Europske komisije,

nakon prosljeđivanja nacрта zakonodavnog akta nacionalnim parlamentima,

uzimajući u obzir mišljenje Europskoga gospodarskog i socijalnog odbora ⁽¹⁾,uzimajući u obzir mišljenje Odbora regija ⁽²⁾,u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom ⁽³⁾,

budući da:

- (1) Mehanizmom Unije za civilnu zaštitu („Mehanizam Unije”), koji je uređen Odlukom br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁴⁾, jača se suradnja između Unije i država članica i olakšava koordinacija u području civilne zaštite kako bi se poboljšao odgovor Unije na prirodne katastrofe i katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem.
- (2) Mehanizmom Unije promiče se solidarnost među državama članicama u skladu s člankom 3. stavkom 3. Ugovora o Europskoj uniji (UEU) uz istodobno uvažavanje primarne odgovornosti država članica za prevenciju prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem, pripravnost za te katastrofe i odgovor na njih.
- (3) Prirodne katastrofe i katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem mogu se dogoditi bilo gdje na svijetu, često bez upozorenja. Prirodne katastrofe i katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem sve su češće, ekstremnije i složenije, a pogoršavaju ih učinci klimatskih promjena i ne ovise o nacionalnim granicama. Katastrofe mogu imati dosad neviđene posljedice za ljude, okoliš, društvo i gospodarstvo.
- (4) Nedavno iskustvo pokazalo je da se oslanjanjem na dobrovoljne ponude uzajamne pomoći, koje se koordiniraju u okviru Mehanizma Unije i čije se pružanje njime olakšava, ne može uvijek osigurati stavljanje na raspolaganje dostatnih kapaciteta za prikladno zadovoljavanje osnovnih potreba ljudi pogođenih katastrofama, kao ni odgovarajuća zaštita okoliša i imovine. To se u prvom redu događa kada države članice istodobno pogađaju katastrofe koje se i ponavljaju i koje su neočekivane, bez obzira na to jesu li prirodne ili uzrokovane ljudskim djelovanjem, a zajednički kapacitet nije dovoljan. Kako bi se prevladali ti nedostaci i suočilo s novim opasnostima, svi instrumenti Unije trebali bi se upotrebljavati potpuno fleksibilno, među ostalim promicanjem aktivnog sudjelovanja civilnog društva.

⁽¹⁾ Mišljenje od 18. listopada 2018. (još nije objavljeno u Službenom listu).⁽²⁾ SL C 361, 5.10.2018., str. 37.⁽³⁾ Stajalište Europskog parlamenta od 12. veljače 2019. (još nije objavljeno u Službenom listu) i Odluka Vijeća od 7. ožujka 2019.⁽⁴⁾ Odluka br. 1313/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o Mehanizmu Unije za civilnu zaštitu (SL L 347, 20.12.2013., str. 924.).

- (5) Ključno je da države članice poduzmu odgovarajuća djelovanja u području prevencije i pripravnosti, uključujući osiguravanje dostupnosti dostatnog kapaciteta za suočavanje s katastrofama, posebno sa šumskim požarima. Budući da se Unija posljednjih godina suočava s posebno intenzivnim i raširenim šumskim požarima, što je ukazalo na znatne operativne nedostatke u nekoliko država članica i u Europskom kapacitetu za odgovor na hitne situacije (EERC), uspostavljenom u obliku prethodno namijenjenih dobrovoljno udruženih kapaciteta za odgovor država članica u okviru Odluke br. 1313/2013/EU, trebalo bi poduzeti dodatne mjere i na razini Unije. Prevencija šumskih požara također je od ključne važnosti u kontekstu globalnog angažmana u pogledu smanjenja emisija CO₂.
- (6) Prevencija je od ključne važnosti za zaštitu od prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem te zahtijeva daljnje djelovanje. U tu bi svrhu države članice trebale s Komisijom redovito dijeliti sažetke svojih procjena rizika i procjene svoje sposobnosti upravljanja rizicima, s naglaskom na ključnim rizicima. Osim toga, države članice trebale bi razmjenjivati informacije o mjerama prevencije i pripravnosti, posebno onima koje su potrebne za rješavanje ključnih rizika s prekograničnim učincima te prema potrebi, rizika male vjerojatnosti, ali visokog učinka.
- (7) Komisija bi zajedno s državama članicama trebala dodatno razraditi smjernice za olakšavanje razmjene informacija o upravljanju rizicima od katastrofa. Takvim smjernicama trebalo bi se pomoći promicanju usporedivosti takvih informacija, posebno u državama članicama koje su suočene sa sličnim rizicima ili prekograničnim rizicima.
- (8) Prevencija rizika od katastrofa i upravljanje tim rizikom podrazumijevaju potrebu za osmišljavanjem i provedbom mjera za upravljanje rizicima koje uključuju koordinaciju širokog raspona dionika. Prilikom pripreme procjena rizika i mjera za upravljanje rizicima važno je uzeti u obzir trenutačnu promjenjivost klime i predviđena kretanja klimatskih promjena. Priprema karata rizika ključan je aspekt jačanja djelovanja u području prevencije i kapaciteta za odgovor. Od iznimne su važnosti djelovanja za smanjenje ranjivosti stanovništva, gospodarskih aktivnosti, uključujući kritičnu infrastrukturu, dobrobiti životinja i divljih biljaka i životinja, okolišnih i kulturnih resursa kao što su biološka raznolikost, usluga u području šumskih ekosustava i vodnih resursa.
- (9) Kako bi se poboljšalo planiranje i koordinacija prevencije i pripravnosti među državama članicama, Komisija bi u suradnji s državama članicama trebala moći uspostaviti posebne mehanizme savjetovanja. Nadalje, kada država članica često podnosi zahtjeve za pomoć, Komisija bi trebala moći zatražiti informacije o mjerama prevencije i pripravnosti koje se odnose na posebne rizike. Komisija bi trebala procijeniti takve informacije s ciljem što većeg povećanja cjelokupne potpore Unije za upravljanje rizicima od katastrofa i jačanja razine prevencije i pripravnosti država članica. Trebalo bi smanjiti administrativno opterećenje i ojačati veze s drugim ključnim politikama i instrumentima Unije, posebno europskim strukturnim i investicijskim fondovima, kako su navedeni u Uredbi (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁵⁾.
- (10) Poplave predstavljaju sve veći rizik za građane Unije. Radi jačanja mjera prevencije i pripravnosti u području civilne zaštite i smanjenja ranjivosti njihova stanovništva u pogledu rizika od poplava potrebno je da države članice prilikom obavljanja svojih procjena rizika na temelju ove Odluke u potpunosti iskoriste, među ostalim, procjene rizika provedene na temelju Direktive 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁶⁾ kako bi utvrdile jesu li njihovi vodotoci i obale u opasnosti od poplava te poduzele odgovarajuće i koordinirane mjere za smanjenje takvih rizika.
- (11) Potrebno je pojačati zajedničku sposobnost pripremanja za katastrofe i odgovora na njih, posebno s pomoću uzajamne potpore u Europi. U skladu s novim pravnim okvirom na temelju ove Odluke Europski kapacitet za odgovor na hitne situacije (EERC), odnosno dobrovoljno udružena sredstva, trebalo bi preimenovati u Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu.
- (12) Za jačanje Europskih udruženih sredstava za civilnu zaštitu potrebno je pojačano financiranje Unije za pokrivanje troškova prilagodbe i popravka kapaciteta, kao i za pokrivanje operativnih troškova.
- (13) Pored jačanja sveukupnih postojećih kapaciteta, trebalo bi kao krajnju mjeru uspostaviti rescEU kapacitete kako bi se odgovorilo na situacije s teško savladivim posljedicama u kojima postojeći kapaciteti na nacionalnoj razini i kapaciteti koje su države članice prethodno namijenile za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu u tim okolnostima ne mogu osigurati učinkovit odgovor na različite vrste katastrofa.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) br. 1303/2013 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. prosinca 2013. o utvrđivanju zajedničkih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu, Europskom poljoprivrednom fondu za ruralni razvoj i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo i o utvrđivanju općih odredbi o Europskom fondu za regionalni razvoj, Europskom socijalnom fondu, Kohezijskom fondu i Europskom fondu za pomorstvo i ribarstvo te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EZ) br. 1083/2006 (SL L 347., 20.12.2013., str. 320.).

⁽⁶⁾ Direktiva 2007/60/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. listopada 2007. o procjeni i upravljanju rizicima od poplava (SL L 288, 6.11.2007., str. 27.).

- (14) Uloga regionalnih i lokalnih tijela u prevenciji katastrofa i upravljanju njima od velike je važnosti, a njihove kapacitete za odgovor treba na odgovarajući način uključiti u sve aktivnosti koordinacije i raspoređivanja koje se provode na temelju ove Odluke, u skladu s institucionalnim i pravnim okvirima država članica, kako bi se preklapanja smanjila na najmanju moguću mjeru i kako bi se potakla interoperabilnost. Takva tijela mogu imati važnu preventivnu ulogu, a isto tako se i prva, skupa s kapacitetima svojih volontera, odazivaju nakon katastrofe. Stoga postoji potreba za stalnom suradnjom na lokalnoj, regionalnoj i prekograničnoj razini s ciljem uspostave zajedničkih sustava za uzbunjivanje za brzu intervenciju prije mobilizacije rescEU kapaciteta kao i za redovitim kampanjama za informiranje javnosti o prvim mjerama odgovora.
- (15) rescEU kapaciteti trebali bi ostati fleksibilni te bi se trebali moći promijeniti kako bi se reagiralo na nove događaje i buduće izazove kao što su posljedice klimatskih promjena.
- (16) Budući da utvrđeni rizici, sveukupni kapaciteti i nedostaci variraju tijekom vremena, postoji potreba za fleksibilnošću u uspostavi rescEU kapaciteta. Komisija bi stoga trebala biti ovlaštena za donošenje provedbenih akata kojima se određuju rescEU kapaciteti, uzimajući u obzir utvrđene rizike, sveukupne kapacitete i nedostatke.
- (17) Kako bi se postiglo funkcioniranje rescEU kapaciteta, trebalo bi staviti na raspolaganje dodatna odobrena sredstva za financiranje djelovanja u okviru Mehanizma Unije.
- (18) Unija bi trebala moći pružiti potporu državama članicama sufinanciranjem razvoja rescEU kapaciteta, uključujući njihov najam, zakup ili kupnju. Time bi se znatno poboljšala djelotvornost Mehanizma Unije osiguravanjem dostupnosti kapaciteta u slučajevima kada se učinkovit odgovor na katastrofe ne bi mogao zajamčiti na neki drugi način, posebno u slučaju katastrofa s učincima velikih razmjera koji utječu na znatan broj država članica. Zajedničkom nabavom kapaciteta trebalo bi se omogućiti postizanje ekonomija razmjera i bolju koordinaciju odgovora na katastrofe.
- (19) Iznos financijske pomoći Unije isplaćene za razvoj rescEU kapaciteta trebao bi se utvrditi uzimajući u obzir popis prihvatljivih troškovnih kategorija utvrđenih u ovoj Odluci. Trebalo bi predvidjeti punu financijsku pomoć Unije za kapacitete potrebne kako bi se odgovorilo na rizike male vjerojatnosti, ali visokog učinka, koji bi mogli uzrokovati znatne prekogranične učinke i za koje se razine pripravnosti u Uniji ne smatraju odgovarajućima na temelju analiza nedostataka kapaciteta koje su proveli nacionalna tijela za civilnu zaštitu i Komisija. Trebalo bi predvidjeti i znatno sufinanciranje za kapacitete čiji su trošak kupnje i periodični troškovi najviši, kao što su kapaciteti za gašenje šumskih požara iz zraka. Točne stope sufinanciranja trebalo bi utvrditi u godišnjim programima rada.
- (20) Kako bi se uravnotežile nacionalna odgovornost i solidarnost među državama članicama, dio operativnih troškova raspoređivanja rescEU kapaciteta trebao bi biti prihvatljiv za financijsku pomoć Unije.
- (21) Katastrofe u trećim zemljama mogle bi znatno utjecati na države članice ili njihove građane. U takvim situacijama rescEU kapaciteti također bi trebali biti dostupni za raspoređivanja izvan Unije. Zbog solidarnosti među državama članicama, u slučaju raspoređivanja rescEU kapaciteta izvan Unije, operativne troškove trebalo bi pokriti iz proračuna Unije.
- (22) Kako bi se osigurao koordiniran, a istodobno brz odgovor, Komisija bi odluke o raspoređivanju i demobilizaciji te svaku odluku u slučaju proturječnih zahtjeva trebala donijeti u bliskoj koordinaciji s državom članicom koja upućuje zahtjev i državom članicom koja predmetne rescEU kapacitete ima u vlasništvu ili takve kapacitete unajmljuje ili zakupljuje. Komisija i država članica koja rescEU kapacitete ima u vlasništvu ili takve kapacitete unajmljuje ili zakupljuje trebala bi sklopiti operativne ugovore u kojima se utvrđuju uvjeti za raspoređivanje rescEU kapaciteta.
- (23) Osposobljavanje, istraživanje i inovacije ključni su aspekti suradnje u području civilne zaštite. Kako bi se pojačalo učinkovitost i djelotvornost osposobljavanja i vježbi u području civilne zaštite, promicalo inovacije i dijalog te kako bi se poboljšala suradnja među nacionalnim tijelima i službama država članica zaduženima za civilnu zaštitu, potrebno je uspostaviti Mrežu znanja Unije u području civilne zaštite. Ta mreža trebala bi se temeljiti na postojećim strukturama, uključujući centre izvrsnosti, sveučilišta, istraživače i druge stručnjake, mlade profesionalce i iskusne volontere u području upravljanja hitnim situacijama. Trebalo bi ojačati i dodatnu suradnju s međunarodnim organizacijama u području osposobljavanja, istraživanja i inovacija te njome, ako je to moguće, obuhvatiti treće zemlje, posebno susjedne zemlje.
- (24) Osobe zadužene za civilnu zaštitu posvećuju svoje živote pomaganju drugima te ulažu vrijeme i trud kako bi pomogli ljudima kojima je to potrebno. Unija bi trebala odati priznanje takvoj hrabrosti i predanosti civilnoj zaštiti Unije.

- (25) Iako je jačanje civilne zaštite u svjetlu rastuće učestalosti katastrofa, kao što su one povezane s vremenom i one povezane s unutarnjom sigurnošću, jedan od glavnih prioriteta u cijeloj Uniji, od presudne je važnosti osigurati jaku teritorijalnu dimenziju i dimenziju pod vodstvom zajednice jer je djelovanje lokalne zajednice najbrži i najučinkovitiji način ograničavanja štete prouzročene katastrofama.
- (26) Potrebno je pojednostavniti i racionalizirati postupke Mehanizma Unije te povećati njihovu fleksibilnost kako bi se osiguralo da države članice mogu brzo pristupiti pomoći i kapacitetima koji su potrebni za što brži i učinkovitiji odgovor na prirodne katastrofe i na katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem.
- (27) Kako bi se u najvećoj mjeri iskoristili postojeći financijski instrumenti te kako bi se države članice poduprlo u pružanju pomoći, među ostalim kao odgovor na katastrofe izvan Unije, financiranje se odobrava na temelju članka 21., 22. i 23. Odluke br. 1313/2013/EU u skladu s člankom 191. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁷⁾. Neovisno o tome financijska sredstva za aktivnosti civilne zaštite, a posebno za humanitarnu pomoć, trebala bi i dalje biti jasno razdvojena i potpuno u skladu s njihovim ciljevima i pravnim zahtjevima.
- (28) Važno je osigurati da države članice poduzimaju sve potrebne mjere za učinkovitu prevenciju prirodnih katastrofa i katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem i ublažavanje njihovih učinaka. Odredbama ove Odluke trebale bi se pojačati veze između djelovanja u području prevencije, pripravnosti i odgovora u okviru Mehanizma Unije. Trebalo bi također osigurati koherentnost s drugim relevantnim zakonodavstvom Unije o prevenciji katastrofa i upravljanju rizicima od katastrofa, među ostalim za prekogranična preventivna djelovanja i odgovor na prijetnje kao što su ozbiljne prekogranične prijetnje zdravlju, kako je navedeno u Odluci br. 1082/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća ⁽⁸⁾. U programima teritorijalne suradnje na osnovi kohezijske politike predviđaju se konkretne mjere kako bi se u obzir uzeli otpornost na katastrofe, prevencija rizika i upravljanje rizicima te bi trebalo poduzeti dodatne napore za snažniju integraciju i veće sinergije. Nadalje, sva djelovanja trebala bi biti usklađena s međunarodnim obvezama kao što su Okvir iz Sendaija za smanjenje rizika od katastrofa za razdoblje 2015. – 2030., Pariški sporazum u sklopu Okvirne konvencije Ujedinjenih naroda (UN) o klimatskim promjenama i Program UN-a za održivi razvoj do 2030., a njima bi se trebalo i aktivno doprinijeti ispunjenju tih obveza.
- (29) Kako bi se osigurala sveobuhvatna i neometana razmjena informacija o kapacitetima i modulima koji su dostupni državama članicama, potrebno je neprestano ažurirati informacije prenesene u zajednički komunikacijski i informacijski sustav za hitne situacije (CECIS). U pogledu informacija koje se pružaju putem CECIS-a, primjereno je i da u njemu države članice registriraju kapacitete koji nisu prethodno namijenjeni za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu i koji su im dostupni za potrebe raspoređivanja tih kapaciteta putem Mehanizma Unije.
- (30) Jednako je važno stvarati sinergije te poboljšavati komplementarnost i koordinaciju između Mehanizma Unije i drugih instrumenata Unije, među ostalim s onima kojima se može doprinijeti popravku ili ublažavanju štete uzrokovane katastrofama.
- (31) Kako bi se izmijenile kategorije prihvatljivih troškova koje se upotrebljavaju za utvrđivanje financijske potpore Unije za razvoj rescEU kapaciteta, Komisiji bi trebalo delegirati ovlast za donošenje akata u skladu s člankom 290. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Posebno je važno da Komisija tijekom svojeg pripremnog rada provede odgovarajuća savjetovanja, uključujući ona na razini stručnjaka, te da se ta savjetovanja provedu u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016. ⁽⁹⁾. Osobito, s ciljem osiguravanja ravnopravnog sudjelovanja u pripremi delegiranih akata, Europski parlament i Vijeće primaju sve dokumente istodobno kada i stručnjaci iz država članica te njihovi stručnjaci sustavno imaju pristup sastancima stručnih skupina Komisije koji se odnose na pripremu delegiranih akata.
- (32) Radi osiguranja jedinstvenih uvjeta za provedbu ove Odluke u pogledu utvrđivanja vrsta i broja ključnih kapaciteta za odgovor koji su potrebni za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu; utvrđivanja kapaciteta od kojih se sastoji rescEU, pritom uzimajući u obzir utvrđene rizike, sveukupne kapacitete i nedostatke; uspostave rescEU kapaciteta, upravljanja njima i njihova održavanja; uspostave i organizacije Mreže znanja Unije u području civilne zaštite; kategorija rizika male vjerojatnosti, ali visokog učinka te pripadajućih kapaciteta za upravljanje

⁽⁷⁾ Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredaba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).

⁽⁸⁾ Odluka br. 1082/2013/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 22. listopada 2013. o ozbiljnim prekograničnim prijetnjama zdravlju i o stavljanju izvan snage Odluke br. 2119/98/EZ (SL L 293, 5.11.2013., str. 1.).

⁽⁹⁾ SL L 123, 12.5.2016., str. 1.

takvim rizicima; te kriterija i postupaka za odavanje priznanja za dugotrajnu predanost i izvanredne doprinose civilnoj zaštiti Unije, provedbene ovlasti trebalo bi dodijeliti Komisiji. Te bi ovlasti trebalo izvršavati u skladu s Uredbom (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća ⁽¹⁰⁾.

- (33) S obzirom na to da cilj ove Odluke, odnosno povećanje kolektivne sposobnosti prevencije katastrofa te pripremanja za katastrofe i odgovora na njih, ne mogu dostatno ostvariti države članice, nego se zbog njezina opsega ili učinaka oni na bolji način mogu ostvariti na razini Unije, Unija može donijeti mjere u skladu s načelom supsidijarnosti utvrđenim u članku 5. UEU-a. U skladu s načelom proporcionalnosti utvrđenim u tom članku, ova Odluka ne prelazi ono što je potrebno za ostvarivanje tog cilja.
- (34) Kako bi se osigurao neometan prijelaz na potpunu provedbu rescEU kapaciteta, Komisija bi u prijelaznom razdoblju trebala moći osigurati financijska sredstva kako bi se osigurala brza dostupnost relevantnih nacionalnih kapaciteta. Kako bi već u ljeto 2019. odgovorile na rizik od šumskih požara, Komisija i države članice trebale bi nastojati pribaviti dodatne kapacitete, uključujući helikoptere za gašenje požara.
- (35) Odluku br. 1313/2013/EU trebalo bi stoga na odgovarajući način izmijeniti.
- (36) Kako bi se omogućila brza primjena mjera predviđenih ovom Odlukom, ova bi Odluka trebala stupiti na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*,

DONIJELI SU OVU ODLUKU:

Članak 1.

Odluka br. 1313/2013/EU mijenja se kako slijedi:

1. članak 3. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) olakšavanje brzog i učinkovitog odgovora u slučaju katastrofa ili neposredne opasnosti od katastrofa, među ostalim poduzimanjem mjera za ublažavanje neposrednih posljedica katastrofa;”;

ii. dodaju se sljedeće točke:

„(e) povećanje dostupnosti i uporabe znanstvenog znanja o katastrofama; i

(f) povećanje suradnje i aktivnosti koordinacije na prekograničnoj razini i među državama članicama koje su izložene istim vrstama katastrofa.”;

(b) u stavku 2. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) napredak u provedbi okvira za prevenciju katastrofa, koji se mjeri brojem država članica koje su Komisiji dostavile informacije navedene u članku 6. stavku 1. točki (d);”;

2. u članku 4. dodaje se sljedeća točka:

„12. „država sudionica” znači treća zemlja koja sudjeluje u Mehanizmu Unije u skladu s člankom 28. stavkom 1.”;

3. u članku 5. stavak 1. mijenja se kako slijedi:

(a) točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) poduzeti mjere za poboljšanje baze znanja o rizicima od katastrofa te za dodatno olakšavanje i promicanje suradnje i razmjene znanja, rezultata znanstvenih istraživanja i inovacija, najboljih praksi i informacija, među ostalim među državama članicama koje se suočavaju sa zajedničkim rizicima;”;

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) br. 182/2011 Europskog parlamenta i Vijeća od 16. veljače 2011. o utvrđivanju pravila i općih načela u vezi s mehanizmima nadzora država članica nad izvršavanjem provedbenih ovlasti Komisije (SL L 55, 28.2.2011., str. 13.).

(b) točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) prikupljati i širiti informacije koje su države članice stavile na raspolaganje; organizirati razmjenu iskustava o procjeni sposobnosti upravljanja rizicima; i olakšavati razmjenu dobre prakse koja se odnosi na planiranje prevencije i pripravnosti, među ostalim putem dobrovoljnih stručnih provjera;”;

(c) točka (i) zamjenjuje se sljedećim:

„(i) naglašavati važnost prevencije rizika, podupirati države članice u podizanju svijesti, informiranju javnosti i obrazovanju te podupirati napore država članica u informiranju javnosti o sustavima za uzbunjivanje, davanjem smjernica o takvim sustavima, među ostalim na prekograničnoj razini;”;

4. članak 6. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 6.

Upravljanje rizicima

1. S ciljem promicanja učinkovitog i koherentnog pristupa prevenciji katastrofa i pripravnosti za katastrofe putem razmjene neosjetljivih informacija, to jest informacija čije objavljivanje ne bi bilo u suprotnosti s bitnim interesima sigurnosti država članica, te promicanja razmjene najboljih praksi unutar Mehanizma Unije, države članice dužne su:

- (a) dodatno razvijati procjene rizika na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini;
- (b) dodatno razvijati procjenu sposobnosti upravljanja rizicima na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini;
- (c) dodatno razvijati i usavršavati planiranje upravljanjem rizicima od katastrofa na nacionalnoj ili odgovarajućoj podnacionalnoj razini;
- (d) Komisiji podnositi sažetak relevantnih elemenata procjena iz točaka (a) i (b), s naglaskom na ključnim rizicima. Za ključne rizike s prekograničnim učincima, kao i, prema potrebi, rizike male vjerojatnosti, ali visokog učinka, države članice opisuju prioritete mjere prevencije i pripravnosti. Sažetak se dostavlja Komisiji do 31. prosinca 2020. i svake tri godine nakon toga te kad god dođe do važnih promjena;
- (e) sudjelovati, na dobrovoljnoj osnovi, u stručnim provjerama procjene sposobnosti upravljanja rizicima.

2. Komisija u suradnji s državama članicama može uspostaviti i posebne mehanizme savjetovanja za jačanje odgovarajućeg planiranja i koordinacije prevencije i pripravnosti među državama članicama koje su izložene sličnim vrstama katastrofa, među ostalim za prekogranične rizike i rizike male vjerojatnosti, ali visokog učinka, utvrđene u skladu sa stavkom 1. točkom (d).

3. Komisija zajedno s državama članicama do 22. prosinca 2019. dodatno razrađuje smjernice za podnošenje sažetka iz stavka 1. točke (d).

4. Ako država članica u okviru Mehanizma Unije učestalo traži istu vrstu pomoći za istu vrstu katastrofe, Komisija nakon pažljive analize razloga i okolnosti aktivacije, te s ciljem pružanja potpore dotičnoj državi članici da ojača svoju razinu prevencije i pripravnosti, može:

- (a) zatražiti da ta država članica dostavi dodatne informacije o posebnim mjerama prevencije i pripravnosti povezanim s rizikom koji odgovara toj vrsti katastrofe; i
- (b) prema potrebi, na temelju dostavljenih informacija:
 - i. predložiti upućivanje tima stručnjaka na teren u svrhu pružanja savjeta o mjerama prevencije i pripravnosti; ili
 - ii. dati preporuke za povećanje razine prevencije i pripravnosti u dotičnoj državi članici. Komisija i ta država članica međusobno se obavješćuju o svim mjerama poduzetima na temelju takvih preporuka.

U slučaju kada država članica u okviru Mehanizma Unije zatraži istu vrstu pomoći za istu vrstu katastrofe tri puta u tri uzastopne godine primjenjuju se točke (a) i (b), osim ako se pažljivom analizom razloga i okolnosti čestih aktivacija pokaže da to nije potrebno.”;

5. u članku 10. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija i države članice surađuju kako bi se u okviru Mehanizma Unije poboljšalo planiranje operacija odgovora na prirodne katastrofe i katastrofe uzrokovane ljudskim djelovanjem, među ostalim putem izrade scenarija za odgovor na katastrofe na temelju procjena rizika iz članka 6. stavka 1. točke (a) i pregleda rizika iz članka 5. stavka 1. točke (c), prikaza razmjesta sredstava i izrade planova za raspoređivanje kapaciteta za odgovor.”;

6. članak 11. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu”;

(b) stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Uspostavljaju se Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu. Sastoje se od prethodno namijenjenih dobrovoljno udruženih kapaciteta za odgovor država članica te uključuju module, druge kapacitete za odgovor i kategorije stručnjaka.

1.a Pomoći koju država članica pruža putem Europskih udruženih sredstava za civilnu zaštitu nadopunjuju se postojeći kapaciteti u državi članici koja upućuje zahtjev, ne dovodeći u pitanje primarnu odgovornost država članica za prevenciju katastrofa i odgovor na njih na njihovu državnom području.

2. Na temelju utvrđenih rizika, sveukupnih kapaciteta i nedostataka Komisija provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (f) utvrđuje vrste i broj ključnih kapaciteta za odgovor koji su potrebni za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu (ciljevi kapaciteta’).

Komisija u suradnji s državama članicama prati napredak u ostvarivanju ciljeva kapaciteta navedenih u provedbenim aktima iz prvog podstavka ovog stavka, te utvrđuje potencijalno znatne nedostatke kapaciteta za odgovor u Europskim udruženim sredstvima za civilnu zaštitu. Ako se utvrde takvi nedostaci, Komisija ispituje jesu li potrebni kapaciteti dostupni državama članicama izvan Europskih udruženih sredstava za civilnu zaštitu. Komisija potiče države članice da riješe znatne nedostatke kapaciteta za odgovor u Europskim udruženim sredstvima za civilnu zaštitu te može pružiti potporu državama članicama u skladu s člankom 20., člankom 21. stavkom 1. točkom (i) i člankom 21. stavkom 2.”;

7. članak 12. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 12.

rescEU

1. rescEU se uspostavlja se kako bi se pružila pomoć u situacijama s teško savladivim posljedicama u kojima sveukupni postojeći kapaciteti na nacionalnoj razini i kapaciteti koje su države članice prethodno namijenile za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu u takvim okolnostima ne mogu osigurati učinkovit odgovor na različite vrste katastrofa iz članka 1. stavka 2.

Kako bi se zajamčio učinkovit odgovor na katastrofe, Komisija i države članice, prema potrebi, osiguravaju odgovarajuću geografsku rasprostranjenost rescEU kapaciteta.

2. Komisija provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (g) utvrđuje kapacitete od kojih se sastoji rescEU, uzimajući u obzir utvrđene i nove rizike, sveukupne kapacitete i nedostatke na razini Unije, posebno u područjima gašenja šumskih požara iz zraka, kemijskih, bioloških, radioloških i nuklearnih incidenata te hitne medicinske pomoći. Tim provedbenim aktima osigurava se dosljednost s drugim primjenjivim pravom Unije. Prvi takav provedbeni akt donosi se do 22. lipnja 2019.

3. Države članice kupuju, unajmljuju ili zakupljuju rescEU kapacitete. U tu svrhu Komisija državama članicama može dodijeliti izravna bespovratna sredstva bez poziva na podnošenje prijedloga. Ako Komisija nabavlja rescEU kapacitete u ime država članica, primjenjuje se postupak zajedničke nabave. Financijska pomoć Unije dodjeljuje se u skladu s financijskim pravilima Unije.

Domaćini rescEU kapaciteta su države članice koje kupe, unajme ili zakupe te kapacitete. U slučaju zajedničke nabave domaćini rescEU kapaciteta su države članice u čije se ime oni nabavljaju.

4. Komisija uz savjetovanje s državama članicama utvrđuje zahtjeve kvalitete za kapacitete za odgovor koji su dio rescEU kapaciteta. Zahtjevi kvalitete temelje se na uspostavljenim međunarodnim normama, ako takve norme već postoje.

5. Država članica koja rescEU kapacitete ima u vlasništvu ili takve kapacitete unajmljuje ili zakupljuje osigurava registraciju tih kapaciteta u CECIS-u, kao i raspoloživost i mogućnost raspoređivanja tih kapaciteta za operacije Mehanizma Unije.

rescEU kapaciteti mogu se upotrebljavati za nacionalne potrebe, kako je navedeno u članku 23. stavku 4.a, samo ako se ne upotrebljavaju odnosno nisu potrebni za operacije odgovora u okviru Mehanizma Unije.

rescEU kapaciteti upotrebljavaju se u skladu s provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (g) te operativnim ugovorima između Komisije i države članice koja te kapacitete ima u vlasništvu ili takve kapacitete unajmljuje ili zakupljuje, a kojima se dodatno utvrđuju uvjeti raspoređivanja rescEU kapaciteta, uključujući osoblje koje u tome sudjeluje.

6. rescEU kapaciteti dostupni su za operacije odgovora u okviru Mehanizma Unije nakon zahtjeva za pomoć putem ERCC-a u skladu s člankom 15. ili člankom 16. stavcima od 1. do 9. te 11., 12. i 13. Odluku o njihovu raspoređivanju i demobilizaciji te sve odluke u slučaju proturječnih zahtjeva donosi Komisija u bliskoj suradnji s državom članicom koja upućuje zahtjev i državom članicom koja kapacitet ima u vlasništvu ili taj kapacitet unajmljuje ili zakupljuje, u skladu s operativnim ugovorima kako su utvrđeni u stavku 5. trećem podstavku ovog članka.

Država članica na čijem se državnom području raspoređuju rescEU kapaciteti odgovorna je za upravljanje operacijama odgovora. U slučaju raspoređivanja kapaciteta izvan Unije, države članice koje su domaćini rescEU kapacitetima odgovorne su za osiguravanje potpune integracije rescEU kapaciteta u cjelokupni dogovor.

7. U slučaju raspoređivanja Komisija se putem ERCC-a s državom članicom koja upućuje zahtjev dogovara o operativnom raspoređivanju rescEU kapaciteta. Država članica koja upućuje zahtjev olakšava operativnu koordinaciju svojih kapaciteta i aktivnosti rescEU kapaciteta tijekom operacija.

8. Komisija putem ERCC-a, prema potrebi, omogućuje koordinaciju među različitim kapacitetima za odgovor, u skladu s člancima 15. i 16.

9. Države članice obavješćuju se o operativnom statusu rescEU kapaciteta putem CECIS-a.

10. Ako bi katastrofa izvan Unije mogla znatno utjecati na jednu ili više država članica ili njihove građane, moguće je rasporediti rescEU kapacitete u skladu sa stavcima od 6. do 9. ovog članka.

Pri raspoređivanju rescEU kapaciteta u trećim zemljama države članice u posebnim slučajevima mogu odbiti raspoređivanje vlastitog osoblja, u skladu s provedbenim aktom donesenim u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (g) te kako je dodatno utvrđeno u operativnim ugovorima iz stavka 5. trećeg podstavka ovog članka.”;

8. članak 13. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Mreža znanja Unije u području civilne zaštite”;

(b) stavak 1. mijenja se kako slijedi:

i. uvodni tekst zamjenjuje se sljedećim:

„1. Komisija uspostavlja mrežu relevantnih dionika i institucija u području civilne zaštite i upravljanja katastrofama, uključujući centre izvrsnosti, sveučilišta i istraživače, koji zajedno s Komisijom čine Mrežu znanja Unije u području civilne zaštite. Komisija pritom uzima u obzir stručno znanje dostupno u državama članicama i organizacije aktivne na terenu.

Mreža, nastojeći postići rodno uravnotežen sastav, prema potrebi u bliskoj koordinaciji s relevantnim centrima znanja, obavlja sljedeće zadaće u području osposobljavanja, vježbi, naučenih lekcija i širenja znanja”;

ii. točka (a) zamjenjuje se sljedećim:

„(a) uspostava i upravljanje programom osposobljavanja za osoblje civilne zaštite i osoblje uključeno u upravljanje hitnim situacijama o prevenciji katastrofa, pripravnosti za katastrofe i odgovoru na njih. Programom se olakšava razmjena najboljih praksi u području civilne zaštite te on uključuje zajedničke tečajeve i sustav za razmjenu stručnih znanja u području upravljanja hitnim situacijama, uključujući razmjene mladih profesionalaca i iskusnih volontera te upućivanje stručnjaka iz država članica.

Cilj je programa osposobljavanja poboljšati koordinaciju, kompatibilnost i komplementarnost kapaciteta iz članaka 9., 11. i 12. te povećati osposobljenost stručnjaka iz članka 8. točaka (d) i (f);”;

iii. točka (f) zamjenjuje se sljedećim:

„(f) poticanje istraživanja i inovacija te promicanje uvođenja i uporabe relevantnih novih tehnologija za potrebe Mehanizma Unije.”;

(c) dodaje se sljedeći stavak:

„4. Komisija jača suradnju u pogledu osposobljavanja te jača razmjenu znanja i iskustava između Mreže znanja Unije u području civilne zaštite i međunarodnih organizacija i trećih zemalja kako bi se doprinijelo ispunjenju međunarodnih obveza u pogledu smanjenja rizika od katastrofa, posebno onih iz Okvira iz Sendaija za smanjenje rizika od katastrofa za razdoblje 2015. – 2030., usvojenog 18. ožujka 2015. na Trećoj svjetskoj konferenciji Ujedinjenih naroda o smanjenju rizika od katastrofa održanoj u Sendaiju, u Japanu.”;

9. u članku 15. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Kada katastrofa izbije unutar Unije ili postoji neposredna opasnost od njezina izbijanja, pogođena država članica može uputiti zahtjev za pomoć putem ERCC-a. Zahtjev mora biti što je moguće precizniji. Zahtjev za pomoć istječe nakon najviše 90 dana, osim ako su ERCC-u dostavljeni novi elementi kojima se opravdava potreba za nastavkom pomoći ili dodatnom pomoći.”;

10. u članku 16. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Kada katastrofa izbije izvan Unije ili postoji neposredna opasnost od njezina izbijanja, pogođena zemlja može uputiti zahtjev za pomoć putem ERCC-a. Pomoć se također može zatražiti putem ili od strane Ujedinjenih naroda i njegovih agencija ili relevantne međunarodne organizacije. Zahtjev za pomoć istječe nakon najviše 90 dana, osim ako su ERCC-u dostavljeni novi elementi kojima se opravdava potreba za nastavkom pomoći ili dodatnom pomoći.

2. Intervencije na temelju ovog članka mogu se provesti ili kao autonomna intervencija pružanja pomoći ili kao doprinos intervenciji koju vodi neka međunarodna organizacija. Koordinacija Unije u potpunosti je integrirana u cjelokupni sustav koordinacije koji osigurava Ured Ujedinjenih naroda za koordinaciju humanitarnih poslova (OCHA) te se njome poštuje njegova vodeća uloga. U slučaju katastrofa uzrokovanih ljudskim djelovanjem ili složenih hitnih situacija Komisija osigurava usklađenost s Europskim konsenzusom o humanitarnoj pomoći (*) i poštovanje humanitarnih načela.

(*) SL C 25, 30.1.2008., str. 1.”;

11. u članku 19. stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Financijska omotnica za provedbu Mehanizma Unije za razdoblje od 2014. do 2020. iznosi 574 028 000 EUR u tekućim cijenama.

Iznos od 425 172 000 EUR u tekućim cijenama proizlazi iz naslova 3. „Sigurnost i građanstvo” višegodišnjeg financijskog okvira, a iznos od 148 856 000 EUR u tekućim cijenama iz naslova 4. „Globalna Europa.”;

12. umeće se sljedeći članak:

„Članak 20.a

Vidljivost i nagrade

1. Svakom pomoći ili financiranjem koji se pružaju na temelju ove Odluke osigurava se prikladna vidljivost Unije, među ostalim isticanjem simbola Unije za kapacitete iz članaka 11. i 12. te članka 21. stavka 2. točke (c). Komisija izrađuje komunikacijsku strategiju kako bi se građanima predstavili konkretni rezultati mjera poduzetih u okviru Mehanizma Unije.

2. Komisija dodjeljuje medalje kako bi odala priznanje za dugotrajnu predanost i izvanredne doprinose civilnoj zaštiti Unije.”;

13. članak 21. mijenja se kako slijedi:

(a) u stavku 1. točka (j) zamjenjuje se sljedećim:

„(j) uspostava rescEU kapaciteta, upravljanje njima i njihovo održavanje u skladu s člankom 12.;“;

(b) stavak 2. mijenja se kako slijedi:

i. u prvom podstavku točka (c) zamjenjuje se sljedećim:

„(c) troškove koji su potrebni za nadogradnju ili popravak kapaciteta za odgovor do stanja spremnosti i raspoloživosti koje omogućuje da budu razmješteni u okviru Europskih udruženih sredstava za civilnu zaštitu, u skladu sa zahtjevima kvalitete Europskih udruženih sredstava za civilnu zaštitu i, ako je to relevantno, preporukama izrađenima u procesu certifikacije (troškovi prilagodbe). Ti troškovi mogu uključivati troškove koji se odnose na operabilnost, interoperabilnost modula i drugih kapaciteta za odgovor, autonomiju, samodostatnost, prevozivost, troškove pakiranja i druge nužne troškove, pod uvjetom da se ti troškovi posebno odnose na sudjelovanje kapaciteta u Europskim udruženim sredstvima za civilnu zaštitu.

Troškovi prilagodbe mogu obuhvaćati sljedeće:

i. 75 % prihvatljivih troškova u slučaju nadogradnje, ako taj iznos ne prekoračuje 50 % prosječnog troška razvoja kapaciteta; i

ii. 75 % prihvatljivih troškova u slučaju popravka.

Kapaciteti za odgovor koji se financiraju na temelju točaka i. i ii. stavljaju se na raspolaganje u okviru Europskih udruženih sredstava za civilnu zaštitu tijekom minimalnog razdoblja koje ovisi o primljenim sredstvima, traje od 3 do 10 godina i započinje u trenutku njihove stvarne raspoloživosti u okviru Europskih udruženih sredstava za civilnu zaštitu, osim ako je njihov gospodarski životni vijek kraći.

Troškovi prilagodbe mogu se sastojati od jediničnih troškova ili paušalnih iznosa određenih prema vrsti kapaciteta.“;

ii. točka (d) u prvom podstavku i drugi podstavak brišu se;

(c) dodaju se sljedeći stavci:

„3. Financijska pomoć za djelovanje iz stavka 1. točke (j) obuhvaća troškove koji su potrebni kako bi se osigurala raspoloživost i mogućnost raspoređivanja rescEU kapaciteta u okviru Mehanizma Unije u skladu s drugim podstavkom ovog stavka.

Komisija osigurava da financijska pomoć iz ovog stavka odgovara iznosu od najmanje 80 % i ne većem od 90 % ukupnog procijenjenog troška koji je potreban kako bi se osigurala raspoloživost i mogućnost raspoređivanja rescEU kapaciteta u okviru Mehanizma Unije. Preostali iznos snose države članice koje su domaćini rescEU kapaciteta. Ukupni procijenjeni trošak za svaku vrstu rescEU kapaciteta utvrđuje se provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (g). Ukupni procijenjeni troškovi izračunavaju se uzimajući u obzir kategorije prihvatljivih troškova utvrđene u Prilogu I.a.

Komisija je ovlaštena za donošenje delegiranih akata u skladu s člankom 30. radi izmjene Priloga I.a u pogledu kategorija prihvatljivih troškova.

Financijska pomoć iz ovog stavka može se provesti u okviru višegodišnjih programa rada. Proračunske obveze u pogledu djelovanja koja se provode dulje od jedne godine mogu se raščlaniti na godišnje obroke.

4. Za kapacitete koji su uspostavljeni kao odgovor na rizike male vjerojatnosti, ali visokog učinka, kako su utvrđeni provedbenim aktima donesenima u skladu s člankom 32. stavkom 1. točkom (ha), financijskom pomoći Unije pokrivaju se svi troškovi koji su potrebni kako bi se osiguravala raspoloživost i mogućnost raspoređivanja.

5. Troškovi iz stavka 3. mogu se, prema potrebi, sastojati od jediničnih troškova, jednokratnih iznosa ili paušalnih stopa određenih prema kategoriji ili vrsti kapaciteta.“;

14. članak 23. mijenja se kako slijedi:

(a) naslov se zamjenjuje sljedećim:

„Prihvatljiva djelovanja povezana s opremom i operacijama“;

(b) umeće se sljedeći stavak:

„1.a Iznos financijske pomoći Unije za prijevoz kapaciteta koji nisu prethodno namijenjeni za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu i raspoređeni su u slučaju katastrofe ili neposredne opasnosti od katastrofe u Uniji ili izvan nje ne premašuje 75 % ukupnog prihvatljivog troška.”;

(c) stavci 2., 3. i 4. zamjenjuju se sljedećim:

„2. Iznos financijske pomoći Unije za kapacitete koji su prethodno namijenjeni za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu ne premašuje 75 % operativnih troškova kapaciteta, uključujući troškove prijevoza, u slučaju katastrofe ili neposredne opasnosti od katastrofe u Uniji ili državi sudionici.

3. Financijska pomoć Unije za prijevoz ne premašuje 75 % ukupnih prihvatljivih troškova povezanih s prijevozom kapaciteta koji su prethodno namijenjeni za Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu kada se raspoređuju u slučaju katastrofe ili neposredne opasnosti od katastrofe izvan Unije kako je navedeno u članku 16.

4. Financijskom pomoći Unije za prijevozna sredstva može, uz navedeno, biti pokriveno najviše 100 % ukupnih prihvatljivih troškova opisanih u točkama (a), (b), (c) i (d) ako je to potrebno radi operativne učinkovitosti udruživanja pomoći država članica te ako se troškovi odnose na jedno od sljedećeg:

(a) kratkoročni najam skladišnih kapaciteta radi privremene pohrane pomoći država članica s ciljem olakšavanja njihova koordiniranog prijevoza;

(b) prijevoz iz države članice koja nudi pomoć u državu članicu koja olakšava koordinirani prijevoz te pomoći;

(c) prepakiranje pomoći država članica kako bi se u najvećoj mjeri iskoristili raspoloživi prijevozni kapaciteti ili ispunili određeni operativni zahtjevi; ili

(d) lokalni prijevoz, provoz i skladištenje udružene pomoći s ciljem osiguravanja koordinirane isporuke na konačno odredište u zemlji koja upućuje zahtjev.

4.a Ako se rescEU kapaciteti upotrebljavaju za nacionalne potrebe u skladu s člankom 12. stavkom 5., država članica koja upotrebljava kapacitete pokriva sve troškove, uključujući troškove održavanja i popravka.

4.b U slučaju raspoređivanja rescEU kapaciteta u okviru Mehanizma Unije, financijskom pomoći Unije pokriva se 75 % operativnih troškova.

Odstupajući od prvog podstavka, financijskom pomoći Unije pokriva se 100 % operativnih troškova rescEU kapaciteta potrebnih za katastrofe male vjerojatnosti, ali visokog učinka, kada se ti kapaciteti raspoređuju u okviru Mehanizma Unije.

4.c Za raspoređivanja izvan Unije, kako je navedeno u članku 12. stavku 10., financijskom pomoći Unije pokriva se 100 % operativnih troškova.

4.d Ako se financijskom pomoći Unije iz ovog članka ne pokriva 100 % troškova, podnositelj zahtjeva za pomoć snosi preostali iznos troškova, osim ako je drukčije dogovoreno s državom članicom koja nudi pomoć ili s državom članicom koja je domaćin rescEU kapacitetima.”;

(d) dodaje se sljedeći stavak:

„8. Troškovi prijevoza mogu se sastojati od jediničnih troškova, jednokratnih iznosa ili paušalnih stopa određenih prema kategoriji troška.”;

15. u članku 26. stavci 1. i 2. zamjenjuju se sljedećim:

„1. Djelovanja za koja se dodjeljuje financijska pomoć na temelju ove Odluke ne primaju pomoć iz drugih financijskih instrumenata Unije. Međutim, u skladu s člankom 191. stavkom 1. Uredbe (EU, Euratom) 2018/1046 (*), financijskom pomoći odobrenom na temelju članaka 21., 22. i 23. ove Odluke ne sprječava se financiranje iz drugih instrumenata Unije u skladu s uvjetima utvrđenima u ovoj Odluci.

Komisija osigurava da joj podnositelji zahtjeva za financijsku pomoć na temelju ove Odluke i korisnici takve pomoći dostave informacije o financijskoj pomoći primljenoj iz drugih izvora, među ostalim iz općeg proračuna Unije, te o tekućim zahtjevima za takvu pomoć.

2. Razvijaju se sinergije, komplementarnost i veća koordinacija s drugim instrumentima Unije kao što su oni kojima se podupiru područja kohezije, ruralnog razvoja, istraživanja i zdravlja te migracijska i sigurnosna politika, kao i Fond solidarnosti Europske unije. Kada je riječ o odgovoru na humanitarne krize u trećim zemljama, Komisija osigurava komplementarnost i koherentnost djelovanja koja se financiraju na temelju ove Odluke s djelovanjima koja se financiraju na temelju Uredbe (EZ) br. 1257/96. te osigurava da se ta djelovanja provode u skladu s Europskim konsenzusom o humanitarnoj pomoći.

(*) Uredba (EU, Euratom) 2018/1046 Europskog parlamenta i Vijeća od 18. srpnja 2018. o financijskim pravilima koja se primjenjuju na opći proračun Unije, o izmjeni uredba (EU) br. 1296/2013, (EU) br. 1301/2013, (EU) br. 1303/2013, (EU) br. 1304/2013, (EU) br. 1309/2013, (EU) br. 1316/2013, (EU) br. 223/2014, (EU) br. 283/2014 i Odluke br. 541/2014/EU te o stavljanju izvan snage Uredbe (EU, Euratom) br. 966/2012 (SL L 193, 30.7.2018., str. 1.).”;

16. članak 28. mijenja se kako slijedi:

(a) stavak 1. zamjenjuje se sljedećim:

„1. Mehanizam Unije otvoren je za sudjelovanje:

(a) zemljama Europskog udruženja slobodne trgovine (EFTA) koje su članice Europskoga gospodarskog prostora (EGP), u skladu s uvjetima utvrđenima u Sporazumu o EGP-u, i drugim europskim zemljama kada je to predviđeno sporazumima i postupcima;

(b) zemljama pristupnicama, zemljama kandidatkinjama i potencijalnim kandidatima, u skladu s općim načelima i općim uvjetima sudjelovanja tih zemalja u programima Unije uspostavljenima u odgovarajućim okvirnim sporazumima i odlukama Vijeća za pridruživanje ili sličnim sporazumima.

1.a Sudjelovanje u Mehanizmu Unije uključuje sudjelovanje u njegovim aktivnostima u skladu s ciljevima, zahtjevima, kriterijima, postupcima i rokovima predviđenima u ovoj Odluci te mora biti u skladu s posebnim uvjetima utvrđenima u sporazumima između Unije i države sudionice.”;

(b) stavak 3. zamjenjuje se sljedećim:

„3. Međunarodne ili regionalne organizacije ili zemlje koje su dio europske politike susjedstva mogu surađivati u aktivnostima u okviru Mehanizma Unije ako je to dopušteno relevantnim bilateralnim ili multilateralnim sporazumima između tih organizacija ili zemalja i Unije.”;

17. članak 30. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 30.

Izvršavanje delegiranja ovlasti

1. Ovlast za donošenje delegiranih akata dodjeljuje se Komisiji podložno uvjetima utvrđenima u ovom članku.

2. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 19. stavaka 5. i 6. dodjeljuje se Komisiji do 31. prosinca 2020.

3. Ovlast za donošenje delegiranih akata iz članka 21. stavka 3. dodjeljuje se Komisiji na neodređeno vrijeme počevši od 21. ožujka 2019.

4. Europski parlament ili Vijeće u svakom trenutku mogu opozvati delegiranje ovlasti iz članka 19. stavaka 5. i 6. te članka 21. stavka 3. Odlukom o opozivu prekida se delegiranje ovlasti koje je u njoj navedeno. Opoziv počinje proizvoditi učinke sljedećeg dana od dana objave spomenute odluke u *Službenom listu Europske unije* ili na kasniji dan naveden u spomenutoj odluci. On ne utječe na valjanost delegiranih akata koji su već na snazi.

5. Prije donošenja delegiranog akta Komisija se savjetuje sa stručnjacima koje je imenovala svaka država članica u skladu s načelima utvrđenima u Međuinstitucijskom sporazumu o boljoj izradi zakonodavstva od 13. travnja 2016.

6. Čim donese delegirani akt, Komisija ga istodobno priopćuje Europskom parlamentu i Vijeću.

7. Delegirani akt donesen na temelju članka 19. stavaka 5. i 6. te članka 21. stavka 3. stupa na snagu samo ako ni Europski parlament ni Vijeće u roku od dva mjeseca od priopćenja tog akta Europskom parlamentu i Vijeću na njega ne podnesu nikakav prigovor ili ako su prije isteka tog roka i Europski parlament i Vijeće obavijestili Komisiju da neće podnijeti prigovore. Taj se rok produljuje za dva mjeseca na inicijativu Europskog parlamenta ili Vijeća.”;

18. u članku 32. stavku 1. točke (g) i (h) zamjenjuju se sljedećim:

- „(g) uspostavi rescEU kapaciteta, upravljanju njima i njihovom održavanju, kako je predviđeno člankom 12., uključujući kriterije u pogledu odluka o raspoređivanju, operativne postupke, kao i troškove kako je navedeno u članku 21. stavku 3.;
- (h) uspostavi i organizaciji Mreže znanja Unije u području civilne zaštite, kako je predviđeno člankom 13.;
- (ha) kategorijama rizika male vjerojatnosti, ali visokog učinka te pripadajućim kapacitetima za upravljanje takvim rizicima, kako je navedeno u članku 21. stavku 4.;
- (hb) kriterijima i postupcima za odavanje priznanja za dugotrajnu predanost i izvanredne doprinose civilnoj zaštiti Unije, kako je navedeno u članku 20.a.”;

19. članak 34. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 34.

Evaluacija

1. Djelovanja koja primaju financijsku pomoć redovito se prate s ciljem nadzora njihove provedbe.
2. Komisija svake dvije godine Europskom parlamentu i Vijeću podnosi izvješće o operacijama i napretku ostvarenom na temelju članaka 11. i 12. U izvješću se navode informacije o napretku u ostvarivanju ciljeva kapaciteta i uklanjanju preostalih nedostataka, kako je navedeno u članku 11. stavku 2., pri čemu su uzima u obzir uspostava rescEU kapaciteta u skladu s člankom 12. U izvješću se ujedno pruža pregled proračunskih i troškovnih kretanja povezanih s kapacitetima za odgovor te procjena potrebe za daljnjim razvojem tih kapaciteta.
3. Komisija provodi evaluaciju primjene ove Odluke te do 31. prosinca 2023. i nakon toga svakih pet godina Europskom parlamentu i Vijeću podnosi komunikaciju o učinkovitosti, troškovnoj učinkovitosti i daljnjoj provedbi ove Odluke, posebice u vezi s člankom 6. stavkom 4., i rescEU kapacitetima. Navedenoj komunikaciji prema potrebi se prilažu prijedlozi izmjena ove Odluke.”;

(20) članak 35. zamjenjuje se sljedećim:

„Članak 35.

Prijelazne odredbe

Do 1. siječnja 2025. financijskom pomoći Unije može se pokriti 75 % troškova potrebnih za osiguravanje brzog pristupa nacionalnim kapacitetima koji odgovaraju kapacitetima utvrđenima u skladu s člankom 12. stavkom 2. U tu svrhu Komisija državama članicama može dodijeliti izravna bespovratna sredstva bez poziva na podnošenje prijedloga.

Kapaciteti iz prvog stavka određuju se kao rescEU kapaciteti do isteka tog prijelaznog razdoblja.

Odstupajući od članka 12. stavka 6., odluku o raspoređivanju kapaciteta iz prvog stavka donosi država članica koja ih je stavila na raspolaganje kao rescEU kapacitete. Kada je zbog domaćih hitnih situacija, više sile ili, u iznimnim slučajevima, ozbiljnih razloga država članica spriječena da u određenoj situaciji katastrofe stavi na raspolaganje te kapacitete, ta država članica što je prije moguće o tome obavješćuje Komisiju uz upućivanje na ovaj članak.”;

21. članak 38. briše se;

22. upućivanja na „Europski kapacitet za odgovor na hitne situacije”, „EERC” i „dobrovoljno udružena sredstva” zamjenjuju se u cjelokupnom tekstu Odluke upućivanjem na „Europska udružena sredstva za civilnu zaštitu”;

23. umeće se Prilog I.a kako je naveden u Prilogu ovoj Odluci.

Članak 2.

Ova Odluka stupa na snagu sljedećeg dana od dana objave u *Službenom listu Europske unije*.

Postojeći aranžmani koji su obuhvaćeni člankom 28. Odluke br. 1313/2013/EU nastavljaju se primjenjivati dok ih se, prema potrebi, ne zamijeni.

Sastavljeno u Strasbourgu 13. ožujka 2019.

Za Europski parlament
Predsjednik
A. TAJANI

Za Vijeće
Predsjednik
G. CIAMBA

PRILOG

„PRILOG I.A

**KATEGORIJE TROŠKOVA KOJI MOGU BITI PRIHVATLJIVI U VEZI S IZRAČUNOM UKUPNIH
PROCIJENJENIH TROŠKOVA U SKLADU S ČLANKOM 21. STAVKOM 3.**

1. Troškovi opreme
 2. Troškovi održavanja, uključujući troškove popravka
 3. Troškovi osiguranja
 4. Troškovi osposobljavanja
 5. Troškovi skladištenja
 6. Troškovi registracije i certifikacije
 7. Troškovi potrošnog materijala
 8. Troškovi osoblja potrebni za osiguravanje raspoloživosti i mogućnosti raspoređivanja rescEU kapaciteta.”
-